

Шуменска поща

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРА, СТОПАНСТВО И ОБЩЕСТВЕННОСТЪ

УРЕЖДА КОМИТЕТЪ

Редакторъ: ДИМ. РАДЕВЪ

Редакция и администрация
Пл. „Царь Борисъ“, тел. 140

ИЗЛИЗА:

СРЪДА И СЖБОТА

АБОНАМЕНТЪ:

ЗА ГОД. 80 ЛВ., 6 М. 50 ЛВ., 3 М., 30 ЛВ.

ОБЯВЛЕНИЕ:

ТЪРГОВСКИ И ОФИЦИАЛНИ 2 ЛВ. КВ. СМ.

РОЛЯТА НА ЧИТАЛИЩЕТО

Единъ мощенъ, културенъ и просвѣтенъ факторъ

Нашето читалище е самобитна работа на българската обществено-културна организация. Въ тая форма, въ която то съществува у насъ, безъ преувеличение може да се каже, че не съществува въ никоя друга страна. Като отбелязваме този фактъ, трѣбва да бъдемъ горди, че сме успѣли като народъ да създадемъ нѣщо самобитно за нашия народъ въ неговото просвѣтно и национално развитие.

Въ нашитѣ села и градове, при съществуващитѣ обществени и стопански условия

читалището е едно културно сръдце

въ което се обединяватъ усилията на интеллигенцията за постигане на ония благородни цели, които то си е поставило. Нашето читалище продължава образованието и възпитанието, което дава училището, то затвърдява оная грамотностъ, по която дава основното образование; то дава самообразование на нашата селска и градска младежъ. То още надхвърля тия задачи, които има единствено задачата, да бъде центъръ на всички културни, просвѣтни и дори стопански инициативи въ нашето село и нашитѣ малки градове.

Нашето читалище неспирно върви напредъ и е достигнало завидна висота. Това най-убедително се подкрепя отъ следнитѣ числа: съществуващитѣ 2400 читалища презъ 1934 г. сж купили книги, вестници и списания за 6,621,799 лв.—сж около 2,000,000 лв. повече отъ 1933 год. Тѣхнитѣ недвижими имоти се оценяватъ на 32864156 лв. и книжното имъ богатство на 46,567,875 лв. Наличитѣ книги на 1. I. 1935 г. въ всички читалища (вкл. вестници и списания) сж 1,467,826 тома (сж 336,014 тома повече отъ тия презъ 1933 г.). Общия имъ годишенъ приходъ възлиза на 5,420,946 лв., а уреденитѣ при тѣхъ фондове разполагатъ съ 33,562,543 лв.

Въ брой на читалищитѣ члове презъ 1934 год

би. 109,587, отъ които 8,246 мъже, 11,341 жени. Издесени сж презъ годината 11,678, беседи и реферати 11,678, посетени общо отъ 754,686 души; вечерни училища и курсове — 1,308 съ 34,350 души; театрални представления и други забави — 4624, кинопредставления (отъ читалищни кина) — 9,186 филми. Отъ тия читалища 273 иматъ собствени ради, 792 ползватъ училищни салони, 186 сж въ общински сгради, 14 въ държавни, въ кооперативни, 124 ползватъ чужди сгради безъ наемъ, и 618 въ чужди сгради сж наемъ.

Ползуването на книгитѣ въ читалища е следното: издадени за домашно четени 8,212 тома на 428,320 души,

а общо читалищата сж били посетени презъ годината отъ 2,874,618 души.

Явно става за всѣки, колко мощенъ, културенъ и просвѣтенъ факторъ днесъ е нашето читалище, организирано въ читалищния сѣюзъ, чрезъ който се гради едно по-добро бъдеще на нашия народъ, на нашата държава.

Нашето малко отечество трѣбва да стане просвѣтно и могъщо, велико дори, ако сждбата му позволи. То търси своитѣ върни синове, търси апостолитѣ на идеята и труда, факлоносцитѣ по пътя си отъ мракъ къмъ свѣтлина.

Учили сж сѣзателни и просвѣтни тръждани

съ знания и обществена добродетели. Школа за тѣзи граждани минали презъ основното и сръдно училище, трѣбва да бъдатъ читалищата. Въ тия читалища, прѣснати навредъ въ царството, ще тържествува единение на волитѣ и идеалитѣ, на сръдцата, на надеждитѣ за по-честито бъдеще. Тамъ ще се превъзмогва всѣко раздробление и ще се гради всѣко благополучие на народа ни, осъзналъ добре, че нѣма правиленъ политически и стопански животъ, нѣма отечество, ако не се въдвори по-висока култура и просвѣта у народа ни и повече социална справедливостъ.

Я. ХЛЪБАРОВЪ

ВЪВЕЖДА СЕ НОВЪ ЕДНОКРАТЕНЪ ДАНЪКЪ ЩЕ СЕ ПЛАЩА ОТЪ ВСИЧКИ ЛИЦА.

За посрещане на всички разходи, които се правятъ за издръжка на резервиститѣ и на повиканитѣ на 75 дневно обучение, Министерскиятъ сѣветъ е приелъ единъ законопроектъ, съ който се облагатъ всички физически и юридически лица еднократно само за 1940 година съ данъкъ, равенъ на дохода за: два дена за лица съ годишенъ доходъ до 24,000 лева; три дена — 48,000 лв.; четири дена — 72,000 лв.; петъ дена — 96,000 лв.; шестъ дни — 120,000 лева и т. н.

Софийския Съвр. театъръ въ Шуменъ

На 23, 24, 25 и 26 т. м. въ града ни ще гостува Софийския Съвремененъ театъръ, ръководенъ отъ директора Д. Георгиевъ и режисьора Георги Костовъ. Въ трупата влизатъ артиститѣ: Г. Поповъ, Ел. Костова, Ив. Бакаловъ, В. Попова, Ст. Великовъ, Г. Каровъ, Св. Илиева, Г. Божилова и др.

Театърътъ има и добъръ оркестъръ.

Какво става по свѣта

21 октомврий 1939 год.

ОСТАВКАТА НА КАБИНЕТА.

На 19 т. м. къмъ обядъ м-ръ председателятъ даде оставката на кабинета предъ Н. В. Царя.

Веднага Държавния глава е почналъ съвещание съ нѣкои отъ нашитѣ общественици. Той е приелъ председателя на НС г. г. Ст. Мошановъ, Н. Мушановъ, проф. Ал. Цанковъ, Хр. Калфовъ, Ат. Буровъ, Ким, Георгиевъ, Кръстю Пастуховъ, Димитъръ Гичевъ, Георги Петровъ и Стоянъ Омарчевски.

Следъ сжжването руско-турскитѣ преговори.

Прекратяването на преговоритѣ между дветѣ сѣседни страни направи огромно впечатление въ Европа. Турция не е могла да приеме съветскитѣ искания относно режима на проливитѣ.

Турция подписа воененъ сѣюзъ съ Англия и Франция.

Спогодбата между Турция и дветѣ западни велики сили, когато бѣха прекратени разговоритѣ на Сарачооглу въ Москва, направи сжщо голѣмо впечатление. Тя предвижда следнитѣ нѣколко важни точки:

1. Англия и Франция не задѣлжаватъ Турция да воюва съ СССР.
2. Турция ще защитава Ромъния и Гърция.
3. Англия и Франция гарантиратъ Сръдиземноморскиитѣ интереси на Турция.
4. При нападение въ Източно Сръдиземно море, тритѣ държави ще се подкрепятъ взаимно.

Блокъ на Балканитѣ.

За образуването му работи активно Италия. Тя иска да разрешатъ спорнитѣ въпроси между Дунавскитѣ и Балканскитѣ държави. Съобщава се, че специално Турция е имала желание да се разрешатъ споретѣ между България и Ромъния, за което Сарачооглу изработилъ планъ.

Какво ще правятъ СССР и Германия?

Следъ сключването на военния сѣюзъ между Турция и западнитѣ сили, съ интересъ се очаква бъдещето поведение на СССР и Райха. Съобщава се, че тѣ водятъ съвѣщания.

Конференцията въ Осло.

Тя привърши работата си. Държавнитѣ глави на севернитѣ държави предла атъ миръ, неутралитетъ, взаимно подпомагане, свободно развитие на търговията на севернитѣ страни съ другитѣ държави и пр.

Турция мобилизира.

По настоящемъ въ Турция се провежда частична мобилизация. Войсковитѣ части се отправятъ къмъ Адана и Ески-мерширъ.

П-СТЪ.

Читалище „РАЗВИТИЕ“ с. Вас. Друмевъ ШУМЕНСКО

ОБЯВЛЕНИЕ

с. Вас. Друмевъ 19. 1939 год.

Читалищното настоятелство, съобщава на интересующитѣ се, че на 30 октомврий 1939 год. ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ, за три стопански години 50 декара читал. фондови ниви въ мѣстността „Горня поляна“ разпредѣлена на 25 парцела. Наддаването ще стане въ канцеларията на читалището. Първоначална цена на декаръ 50 лв. Залогъ за правоучастие 10%.

Разносцитѣ сж за смѣтка на наемателитѣ. Закона за Б. О. П. задължителенъ.

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Подъ нашия погледъ

Единението

Всѣки българинъ чувствува, че все по-решителни времена се доожиаватъ до насъ. Наредъ съ вѣрата за по-добро дни за отечеството и народа ни не бива да забравяме своитѣ задължения къмъ колективна народа.

А едно отъ важнитѣ задължения днесъ е: да подкрепимъ всѣки топки, които могатъ да сжлжатъ всѣки българинъ отъ разни групи, идеи, разбирания, съсловия...

Единението е гаранция да изживѣемъ по-безболезнено преходнитѣ времена. То ще укаже решително влияние за избѣгване възможнитѣ сътресения. Единението ще ни направи силни и ценени отъ приятели и противници.

Разбира се, говоримъ за искрено единение.

пеше. Не външно, студено, механично

Всѣки българинъ да се почувствува като едно семейство, като членове на единъ отъ взаимна любовъ и желание за искрено сътрудничество.

Отъ всичко това ще стане само единъ резултатъ...

ПИБАСЪ.

ЖУРНАЛИСТИЧЕСКИ ЮБИЛЕЙ

Видния нашъ журналистъ г. Георги Николовъ на 20 т. м. е празнувалъ своята 70 годишнина и 40 годишна самостоятелна журналистическа дейностъ. Той е единъ отъ родоначалницитѣ на български ежедневни вестници. Основателъ е на много вестници, първитѣ отъ които сж в. „Македония“ и „Балкански вѣсти“. Последния е билъ съ карикатури. На нашия вестникъ бѣше редовенъ сътрудникъ въ продължение на по-вече отъ две години, започвайки отъ първия ни брой. Читателитѣ ще си спомнятъ неговия всестраенъ прегледъ на събитията, както и редицата статии по най-различни въпроси.

Редакцията му пожелава още дълъгъ бодъръ животъ, за да се радва на дълото си.

СТОПАНСКИ НОВИНИ

Ягодови корени. Шуменската Камара достави и раздаде на стопани въ областта на ниски цени 380,000 броя ягодови корени. Сжщитѣ сж засадени вече и се развиватъ добре.

Акациеви фиданки. Тази година Шуменс. Зим. Камара подпомогна горскитѣ разсадници въ областта, като имъ даде безплатно акациевы семена и парични помощи за издръжката имъ. Полученъ е около 5,000,000 броя акациевъ разсадъ, който въ скоро време ще бъде раздаденъ на ниски цени за засѣяване на частни и обществени мѣста.

Захаръ за подхранване на пчелитѣ. Уреждането на този въпросъ ще стане следъ като се установи съ какви количества захаръ ще може да разполага Държавата. Като се има предвидъ състоянието на международния пазаръ, малки сж изгледитѣ въпроса за отпушане на захаръ да получи скоростно разрешение.

БЛАГОДАРНОСТЪ

Сърдечна благодарностъ отправямъ къмъ нѣколко основатели на музикалното д-во „Родни Звуци“, а сега почетни членове на сжщото, а именно: г. г. Стилиянъ Хорошовъ, Иванъ Сребровъ, Атанасъ Ивковъ, Ат. Вълковъ, Желю Къневъ, Тони Ивановъ, Димитъръ Слаковъ и Симо В. Симеоновъ, за хубавия годаркъ, който сж благоволили да ми направятъ и направятъ преди 4 дни въ домътъ ми по случай 30 годишниятъ ми юбилей, като диригентъ на „Родни Звуци“, и придруженъ съ писменъ адресъ пълненъ съ искрени похвали за дълото извършено отъ „Родни Звуци“ подъ мое диригентство.

Още веднажъ благодаря. Атанасъ Зидаровъ Диригентъ на „РОДНИ ЗВУЦИ“.

Литературна страница

№ 3

Кое ни кара да пишем?

Не веднаж е изтъквано, че мнозина пишат. Книжният пазар се пресища от стихове, разкази, статии. За подобни казват, че писателите са по-вече от читателите...

Разбира се, въ всичко това няма още никаква опасност. Всеки народ може само да има полза от тия, които мислят и пишат.

Но въпросът е: какво се пише и защо се пише? Нима авторите искат само да задоволят амбициите си чрез изтъкване на своето име? Нима искат само да се прочуят и слава да обкръжи личността им?

Един автор, който изключително се вълнува от горните желания, не може да принася полза. Той е вреден. Неговото творчество черпи сокове за лично благодетелстване и, без свой творчески съзнателен път, той бива завличан от немолчимия живот.

Големият надарен творец пише, преди всичко, от вътрешна нужда; душата му иска да се освободи от творческия огън; той дири м о р а л н о удовлетворение чрез перото си; той изказва чрез него своя протест от онова, което гнеи живота; най-после, той се бори за насаждаване на красота въ междучовешките отношения.

Истинският творец, про- че, не задоволява свои амбиции, а е трубадур на вчната красота, апостол на безсмъртни истини и художник въ живота. Истинския творец пише, за да даде своя принос за великото общочовешко щастие. Ст.

ЗА СКРОМНОСТТА НА ПИСАТЕЛЯ

Неволно преди няколко дни, когато се навършиха 3 години от смъртта на Йовкова, си спомних за неговата голъма и рѣдка скромност, която често стигаше до самоуничижение. А това ни навѣва не толкова радостни мисли, защото малцина сж ония наши писатели които могат да се посочат като примѣри на скромни люди. Много далече сме от мисълта и желанието да хвърляме сѣнка върху името и честта на българския писател, но не бива да пренебрегваме един факт, който не може да донесе нищо радостно.

Скромността е била и си остава една от най-рѣдките и ценни добродѣтели на личността. Но онова, което все по-вече се налага върху етиката на съвременното общество, е липсата на скромност въ не малка бройка люди. Дори, ти липсва тамъ където е може би най-необходима. Колкото и скръбно да ни става, трѣбва да признаемъ, че и една немалка част отъ нашите писатели не сж останали чужди и незасегнати отъ това явление, което е добило почти масовъ характер. Като легенда си оставатъ спомените за онова не твърде далечно време, когато за писателя е било убийство да признае, че твори вобще. Съ колко трудности и мъжии сж се откривали писателите. И все пакъ звуците на лирата имъ, не сж заглушвали или оставили нечути. Яворовъ преди да получи признание и известност на писател, е билъ залутанъ въ едно крайбръжко градче като телеграфистъ, но това не му попрѣчило да получи признанието и светостта на великъ творецъ.

А какво става у насъ съ голѣма частъ отъ нашите писатели, особено младите? Не малко писатели се страхуватъ да не отминатъ житейскими си друмъ нечути и неизвестни. И непре- станната мисълъ за спасението отъ

това, като че ли прѣчи да насочатъ усилния си само върху собственото си творческо изграждане. Усвояватъ се и не малко прийоми и начини за полесното намагане и популяризиране. Това се забелязва особено у по-младите. А всичко това сочи само на едно — липсата на скромност, която не позволява на писателя да изпълни преди всичко правствения си дългъ на човѣкъ и гражданинъ. Защото, четците се учатъ и черпятъ поука и вдъхновение, както отъ творчеството на писателя, така и отъ неговия животъ и лични добродѣтели. Когато едното и другото сж съчетани, обаянието отъ творца става все по-силно и не измѣнно. Изграждайки въ себе си добродѣтелта на искреността писателя не даде достоемъ примѣръ на четецъ и общество.

А популяриността и признанието ще дойдатъ неминуемо, защото тѣ сж пжтниците на истински даровитите люди. Може малко да позакъснемъ, но ще дойдатъ и то само при едно условие — че ще бждатъ заслужена награда на единъ истински творецъ. А за истинската творческа личност, единствената награда се състои въ свѣтлата дѣя, която остави следъ творческия си път.

ДИМИТЪРЪ МИТРЕВЪ.

Следете редовно всѣка с ж б о т а литературната страница въ в. „Шуменска Поща“!

ДЕТСКАТА ВЪЗДЪРЖАТЕЛНА КНИЖНИНА

Въздржното движение у насъ първоначално се подема отъ учениците се младежъ и постепенно възраства, за да обхване по-после всички сѣди. Заедно съ това, като идеенъ изразителъ и напътвачъ на движението се явява и въздржната книжнина. Днесъ тя вече белѣжи пѣлъ отдѣлъ въ общата ни литература. Покрай нѣколкото предишни и сегашни вестници и списания патруна се доста голѣмъ купъ отъ научни и художествени съчинения — оригинални и преводни.

И тука разбира се, предно мѣсто държи *детската книжнина*. Пакъ и общото явление днесъ е, че малките сж най-добритѣ и най-голѣмитѣ четци у насъ. Макарь на последѣкъ разни хвалители на „тѣлесната култура“ да се стараятъ съ всички сили да отвлѣкатъ вниманието на любознателната младежъ къмъ спортъ до изпортване. Това не е голѣма беда, защото всѣкоя мода е преходна. Ходимъ, кжде ходимъ, пакъ ще се завърнемъ пакъ къмъ здравето художествено творчество на родния духъ.

Детската въздржна книжнина съществува още отъ начало въздржното движение. Като идеенъ органъ на ученическия въздржателенъ съюзъ се явява хубавото списание „Трезвостъ“, което редица години вече съ една строга последователностъ развива научната и художествена мисълъ у трѣзвата сѣдношколска младежъ. Тука опитватъ творческите си сили всички млади дарования, които нѣкой оставятъ по-трайни следи.

Скоро се почувствува нужда отъ една такава ръководна нишка и за малките трезваци. Явява се вестничето „Спиртомразецъ“. То плахо се залутва по неотгланитѣ пжтеки на една цѣлина, по която още не бѣха набелѣзани браздите на

Е С Е Н Ъ

НА МИЛКА Р.

Познаваш ли дѣха на есень ранна, когато канятъ морните листа, топятъ се звуци призрачни и странни и чувствуватъ, че самъ си въвъ свѣта? Въ полята вѣтъра препуска волентъ, лжчтите слънчеви сж пѣжии и добри, пробужда се въ душата свѣтълъ споменъ за радостта на миналите дни. Увѣхва всичко... ти си самъ... и ето надъ тебе ластовичите летятъ, тѣй силю е, безкрайно е небото... тамъ долу е притихналия градъ... Не чувстваш ли дѣха на есень ранна дете съ съ теменужните очи? Топятъ се звуци призрачни и странни и всѣки стрѣкъ и всѣки листъ звучи.

Ще се станиш и ти, и ти въ лазура съзъ птиците отлитали на югъ, но спомена ще грѣе въ миръ и бури: сърдцето ми, останало все тукъ. Познаваш ли дѣха на есень ранна когато всѣки листъ и стрѣкъ звучи, поклашатъ се тополите печално и нѣжни сж моминските очи?

МИХАИЛЪ ГЕНЧЕВЪ.

СТАРИТЕ УЧИТЕЛИ

Ела, да се огрѣемъ на спомена при златно огнище: Скрѣбта си да отвѣмъ, че днесъ сме стари, нищи. Години бѣха! Бѣхме млади и пѣли съ чудни изненади, съ възторзи, съ сила, съ вѣра. Сега сме оголѣли — дървета безъ листа, чела унило свели надъ, слабъ, рушашъ се брѣгъ, и чакаме смъртта... Ела да се огрѣемъ на спомена при буиното огнище, скрѣбта си да разсѣмъ, че днесъ сме стари, нищи.

ХРИСТО БОЯДЖИЕВЪ

Изъ „Пѣсень на Марчѣ“

1. Дългъ святъ къмъ подигъ ме Ще дойдешъ ли съ мене тѣ? Ще найдемъ нови брѣгове, кжде то свѣтълъ денъ цѣтъ! Ще бждатъ бури, може би, и кръвъ, превратности и мрънъ, но нашия гласъ ще протрѣбн на новия денъ катъ първи знакъ. Борба сждбовна ще кипи, ще се огне цѣлий свѣтъ: следъ насъ възторжени тѣли въвъ маршъ победенъ ще върватъ. Ще найдемъ нови брѣгове, кжде то свѣтълъ денъ цѣтъ! Дългъ святъ къмъ подигъ ме ще дойдешъ ли съ мене тѣ?

2. И ношъ подиръ ношѣта настава, и денъ следъ денъ изгрѣва, и времето — денъ динъ въ свѣтъ, лети къмъ вѣчността.

Трева, цвѣтя, дървета растатъ, цвѣтятъ и пакъ угаснатъ... Животътъ бблика и трепти и пакъ къмъ смъртъ лети...

Свѣтътъ, катъ звукъ отъ чужда се ражда и умира! И само вѣчността сини еднакво и безкрай!

АЛЕКСАНДЪРЪ

КНИЖНИНА

„Олтаръ“, младежки литературенъ вестникъ. Уи се ватъ: Абаджиава, Бижу, Божилковъ Сенъ, Блага, Благорова, Любомиръ М. Шкоято Славя Вихровъ и Сергей Винъ. Цена 5 лв. Доставка „Устремъ“ ул. „В. Априловъ“ 21, Варна.

„Преломъ“, стихове отъ божиръ М. Щеревъ, и лева. Доставка Авторы „В. Априловъ“ 21, Варна.

Бележки и съобщения

Всѣки — начинающъ рѣща предналь писателъ може руднични въ литературно и ни ница на в. „Шуменска илата Писатели отъ провинция дравите сътрудници на насъ е игр литературна страница. е. к

Защо още не излизатъ амъ с ника“ и „Гребецъ“? Това ремин жи изключително на рийни. родното положение. Ан де прояснено, веднага очаквани литературни ва ице излѣзатъ. и ум

ние изигра хубавия дето стникъ „Трезво дете“. до последния моментъ и то спираше продължава се държи на завидна брис ита Доста силно идеино и н мутен излиза и вестниче „Лъкъ за прокуда на ратит

съзнание у децата.

ПАРИЖЪ 1939

(БА ПА Д А)

Надъ барикадите е смъртенъ хладъ и сѣнки вечерни се плахо сплитатъ... Величественъ на тѣхъ изправилъ се Маратъ съ юмрукъ издигнатъ къмъ града, той пита:

„Продажна ли въ сърдцето ти се вля просмукана съ отрова кръвъ, безбуренъ че днеска ти, Парижъ, не разлогъ метежи огнени въвъ тебъ и бури?...

Кой роба съ пристѣпъ гнѣвнъ усмири? Кой зълъ злодей — продажникъ и двуличенъ? Нима това си ти — буптовниятъ Парижъ Предъ прага на войната колѣничилъ?...

Бѣ пуста ноцъ надъ сънения градъ. Сжгстени въ мрака само се отвеждатъ войски... звѣнъ... тропътъ глухъ... пакъ звѣнъ... тогасъ задъ барикадите се свежда.

И дълго невъздржанъ плачъ и стонъ на мрака черенъ глѣхне въ теготата. И чулъ, тогасъ изправя се Даидонъ и погледи искрящи тръненъ мята.

Предъ него проснатъ цѣлиятъ Парижъ мълчи въ ноцѣта, и тамъ кжде преди столѣтие бѣ трѣсъкъ и искри — мълчи Парижъ... мълчи... стопенъ въ небото.

ВЪ ЗАЩИТА НА ХУДОЖЕСТВЕНИТЕ ТВОРЦИ

Наредъ съ безспорно хубавите книги и списания по вестни- карските бутки и книжарници- тѣ се срѣщатъ съмнителни художествени произведения, предлагатъ се и намирътъ добър приемъ порнографии, плоско- авантюристични книги, които дразнятъ низките инстинкти, убиватъ вкуса на българския читателъ къмъ истинските художествени четива и притяжаватъ общественото му чувство.

Една луда надпревара се забелязва въ разни литературни търгащи и съмнителни творци на художествена речъ да поднасятъ безотговорно литературни безвкусици, безъ всѣкакво значение за развитието на нашата литература; анонимни преводачи пѣнятъ специални списания и вестници съ ангхудожествени и лишени отъ всѣкакво обществено — възнитателно значение четива.

Срещу тази напасть отъ безотговорни „художествени“ творци, време е да се действува безпоощадно. Сжществуващиятъ надзоръ върху печатните произведения отдавна трѣбваше да каже своята дума и да постави всѣкого на мѣстото. Въмсто да поематъ отговорността за развърщаването на българския читателъ и за отвръщането му отъ истински художественото творчество, отъ истинската художествена духовна храна, органите на този надзоръ трѣбва да не позволяватъ на безотговорни лица да литературствуватъ, води-

КУЛТУРНИ НОВИНИ

125 ГОДИНИ ОТЪ РОЖДЕНИЕТО НА ЛЕРМОНТОВЪ.

Презъ тоя месецъ се навършиха 125 години отъ рождението на великия руски поетъ М. Ю. Лермонтовъ.

По тоя случай въ София се е състояло възпоменателно тържество.

ИЗЛОЖБА НА СЪВЕТСКИ ХУДОЖНИЦИ.

Въ столицата наскоро бѣше открита оригинална изложба на съветски художници—самоуци. Тя е направила дълбоко впечатление между нашите столични културни сѣди.

НАЙ-ГОЛѣМИЯТЪ РОМАНЪ ВЪ СВѢТА.

Следъ 40 годишенъ уюритъ трудъ, японскиятъ писателъ Кинунгъ Те е завършилъ най-голѣмиятъ романъ, който човѣчеството познава. Той има 106 тома отъ по 1,000 страници всѣки. За да се прочете, необходими сж нѣколко години постоянно четене.

ПРОВИНЦИАЛНИТЕ ТЕАТРИ

Въпреки тежкото време, провинциалните театри обикалятъ провинцията и разнасятъ своето изкуство. Тѣ се радватъ на добър успѣхъ.

Наскоро въ Шуменъ ще гостува единъ отъ най-добре уреденитѣ и ръководни театри — Софийски съвремененъ театъръ съ известния режисьоръ Георги Костовъ.

ми само отъ едно желание: да добиятъ по-голѣми материални облаги.

Свѣтлозаръ Ловджиевъ

ТЪРСЯ СЕБЕ СИ

Залутанъ, шаря по тѣснитѣ и пѣти улички на бедния градъ. То мене още нѣколко хиляди пѣти, всѣки денъ правятъ сжѣто. Отъ време на време залязвамъ, че нова фигура се явила въ навалищата или, че изчезналъ познатъ силуетъ.

Първиятъ случай помислявамъ: ето още единъ човѣкъ идещото утре, а въ вториятъ жъно се запитвамъ: не ва ли и моя редъ да извади, за да не прѣча на лугитѣ?

Защото наистина, колко лошо срещна живота. Когато бѣхъ нѣ гонѣха баща ми, днесъ нѣ мене, утре ще гонятъ на ми. Има известна категория хора, които се смѣтатъ за бици на тоя свѣтъ и всѣки, който носи вдигната главата си горе—не го обичатъ и го пачкватъ. Затова живѣя срѣдъ ядѣли хора като срѣдъ пущина; ужъ въ мирно време, а намирамъ като срѣдъ немирна въоръженъ лагеръ. Тамъ противъ всички и всички противъ менъ и особено противъ моята непокорна мисълъ.

На Понѣкога, зашеметенъ отъ харитѣ „изъ за угла“, заварканъ отъ капанитѣ, които се поставятъ или превитъ въ болката, че нѣма близка, а лагеродна и сродна душа, на която да се опрѣ човѣкъ въ тази борба съ видими и невидими врагове, чувствавамъ, че съмъ се загубилъ въ хаоса и рѣavamъ да се търся.

Никой не знае, че азъ търся себе си. Затова очудено ме питатъ: защо самъ и защо тука? Ита ме дърварѣтъ, който ме вѣща на горската пътека, безъ да разбере, че тамъ дира забвения покой на моята душа. Ита ме селянина който ме вѣща по пътя за неговото село и ме подозира, че азъ дира илата на моитѣ прадѣди—драви и бодри селяци. Пита ме играещото на игрището дете, което не знае, че дира въ своята неживѣна младостъ, реминала въ тревогитѣ на три ойни. Очудено ме отпрачатъ сени и девойки по улицитѣ и могатъ да си обяснятъ, къде залутанъ погледа ми безъ и умъ да имъ идва, че въ ушата ми е празно, защото убавиятъ храмъ на обичта е боренъ и азъ го търся по хоризонта на лазурното небе. Ита ме колега отъ столицата, лутенъ отъ мрачния ми видъ, азъ да предугади, че суетата на голѣмия градъ ми е отратителна, защото загубихъ

БЕЗПЛАТНО

ДВЕ ЦЕННИ КНИГИ

Всѣки, който се абонира за седмичния популяренъ вѣкъ „Наше село“, София, и внесе годишния абонаментъ отъ 80 лв., освенъ вестника, ще получи и следнитѣ две ценни и необходими за всѣко селско семейство стопански книги: 1. „Лѣчебни растения, употребявани въ народната медицина“ съ 75 иллюстрации въ текста, отъ Д-ръ Н. Балтаджиевъ, ботаническата частъ подредилъ Н. Х. Ивановъ, естественикъ. Книгата съдържа описание, действие, случаи и начини на употребление; ползване, събиране, сушене, запазване и амбалиране на билкитѣ. Практическо ръководство за търгуване и лѣкуване съ билки.

2. „Домашински наръчникъ“. III допълнено издание, отъ В. Христова, която лично е изпитала и прилага всички начини за приготвяне на сезонни сладка отъ плодове, домашно варене на най-разновидни компоти, мармалади, петмези и др.; практически начини за домашно запазване на зеленчуци и плодове въ прѣсно и сушено състояние; приготвяне на разни туршии, домашно приготвяне на наденици, луканки, пастърма, сѣзларма, шунка, ребра и др. изпитани 250 рецепти. Пълно използване на плодоветѣ, зеленчуцитѣ и месото. Книгитѣ сж отпечатани и се изпращатъ веднага.

Годишенъ абонаментъ на вестника—80 лв.; за 6 м.—45 лв.; за групови записвания специални условия. При по-голямъ годишенъ абонаментъ абоната получава една отъ цветѣ книги по изборъ.

Преждеждане на суми за абонаментъ става най-бързо и сигурно по пощ. чек. с-ка 1,262. Редакция и администрация в. „Наше село“—София, бул. „Ц. Йоана“ № 3.

вѣрата, че тамъ мислятъ за друго освенъ за пари и кариера. Пита ме и моя синъ, който по-нѣкога трѣгва да раздѣли самотата съ мене и се чуди защо баща му е така мълчаливъ. Защото е малъкъ и не знае какво го чака: че моитѣ нетърсени врагове ще бждатъ по наследство и негови. че ще има и стотици други изъ между врѣстницитѣ му, които ще му отрекатъ правото на сжществуване.

Та само азъ ли съмъ така? Разбира се не—хиляди милиони. Но това не е утеха. И какъ нѣма да трѣгнешъ да диришъ себе си, и силитѣ си, и вѣрата си, когато чувашъ стѣпкитѣ на едно време на нови катастрофи, което ще иска да бждемъ цѣли, а не разпиляни по друмицата на живота!...

Ал. М. Герасковъ

ТУКЪ ЩЕ ВИ

РАЗКАЖЕМЪ ЗА...

МОДЕРНИ НЕПРОБИВАЕМИ БРОНИ

Както е известно, въ вѣкътъ на копията, мечи и лѣжа, войницитѣ се обличали съ ризници, направени главно отъ жѣлѣзо. Тѣ сж ги предпазвали отъ оржжията на неприятеля.

По-късно, когато бѣ изнамитренъ барута и войнитѣ почнаха да се водятъ съ куршуми, ризницитѣ се указаха безполезни на страшната сила на оловото и бѣха изоставени.

Все пакъ, въ нѣкои рѣдки случаи, известни видни лица, страхувачи се отъ нападения, сж обличали подъ дрехитѣ си специални ризници. Така сж бивали спасявани отъ атентати не малко високопоставени личности.

Но сега за прѣвъ пѣтъ въ военната история, германцитѣ употребяватъ на западни фронтъ масово специални дрехи, подплатени съ тѣнка стомана и алуминий, които не можели да се пробиятъ отъ куршумъ.

Съобщаватъ, че въ областта на Саарбрюкенъ, цѣли войскиви части били облечени въ такива непробиваеми брони...

АЙФЕЛОВАТА КУЛА СТАВА ПО-НИСКА ПРЕЗЪ ЗИМАТА

Това може на прѣвъ погледъ да изглежда невѣроятю, по то е напълно допустимо и нормално като се знаятъ физическитѣ закони.

Както е известно, отъ студа тѣлата се свиватъ. Разбира се и жѣлѣзната конструкция на Айфеловата кула не прави изключение. Презъ зимата тя се свива и става съ около 22 см. по-ниска отколкото презъ лѣтото.

ГОВОРИМИЯТЪ АНГЛИЙСКИ ЕЗИКЪ

Староанглийскиятъ езикъ се състои отъ всичко 15,000 думи. Днешниятъ английски езикъ, обаче, толкова се е обогатилъ, че сега има около 105,000 думи.

СЪСТОЯНИЕТО НА ЗЕМЕДѢЛСКИЯ КУЛТУРИ

Споредъ сведения на М-вото на земедѣлието, състоянието на земедѣлско-стопанскитѣ култури е следното:

— Усилено се извършва прибирането на къснитѣ пролѣтни култури: царевица, слънчогледъ, фасулъ, соя, картофи навсѣкжде, кждето още не сж доприбрани; люцерновитѣ ливади сж били окосени за последенъ пѣтъ; състоянието на лозята, общо взето, било добро; привършена е беритбата на овоцията; всички зеленчуци сж обрани; привършена е беритбата и на последната ржка тютюнъ.

МАГДАЛИНА ФИЛИПОВА

КУЦИЯТЪ (РАЗКАЗЪ)

Куциятъ бавно вървѣше по алеята къмъ гробищата. Когато видѣ голѣмата жѣлѣзна врата, той се спрѣ, събръчи чело, наведе глава и пристѣпи. Сякашъ хиляди невесели мисли се сблъскаха въ главата му. Сѣнката му, накупваща и изправяща се, дълго се мѣркаше изъ дървесата, докато най-последенъ спрѣ предъ единъ гробъ. Люшу пристѣпи, обгърна бѣлия камъкъ съ ръже, свлече се по него и глухо зариди. Сякашъ нѣщо минало, не отдавна минало и оставило въ него сжщи следи се събуди въ душата му и горко зариди. Още, още незатихнала скръбъ, разтърси сжществуто му, сведе го къмъ земята. Куциятъ търгаше тревата, скрубѣше косата си, халеще устнитѣ си... Напразно!... Сякашъ не скръбта си уголя-

I-ви ШУМЕНСКИ ПОСТОЯНЕНЪ БИРНИКЪ при Шуменското Областно Данъчно Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 707

Подписаниятъ Нако Кирияковъ Филковъ I-ви Шуменски постоянненъ бирникъ при Шуменското Областно данъчно управление, на основание определение № 2648 издадено отъ Шуменски областенъ сждъ на 24. XII. 1938 год. въ полза на държавното съкровище срещу Тончо Вичевъ Станчевъ отъ село Илия Р. Блъсковъ Шуменско за искъ отъ 32,621 лева данъци и лихви съгласно чл. чл. 807—824 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че 15 дни следъ датата на обнародването на настоящето ми въ в. „Шумен. поща“ въ канцеларията ми гр. Шуменъ ще почне публична продажъ на следния дължниковъ имотъ, а именно:

1) Единъ дизелъ моторъ отъ 22/24 конски сили лежащъ, съ колело съ счупена ось лежаща на три лагера безъ компресоръ, хладнопочващъ; фабрикатъ „Дармшатъ“ № 6271, съ една помпа за вода прикачена къмъ самия моторъ и една помпа за нефта съ резервоаръ. Едно въдушно гърне безъ манометъръ. Моторътъ както и частитѣ му понастоящемъ се намира въ землището на село Илия Р. Блъсковъ Шуменска околия въ местността „Юртлюкъ“ въ зданието на Вичо Станчевъ, отъ с. Илия Р. Блъсковъ който моторъ ведно съ останалитѣ му части се оцени отъ ценното лице за 12,000 лв.

Първоначалната цена на горния имотъ ще бжде съ 20% по-ниска отъ оценката на ценното лице.

Продажбата свършва на онова число отъ следния месецъ, косто съответствува на датата на обнародването. Залогъ за правоучастие на търга се внася 10% върху първоначалната цена. Желаящитѣ да наддаватъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ денъ и часъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Шуменъ, 20 октомврий 1939 год.

Бирникъ: НАКО КИРИЯКОВЪ ФИЛКОВЪ

МОТОРЧЕ американско, 3 конски сили,
ПОЧТИ НОВО продава Михаилъ Моловъ
— Шуменъ —

Троянския майсторъ-грънчаръ

съобщава на почитаемото гражданство отъ града и околията, че за предстоящия сезонъ е изработилъ всѣкакви сждове и пр., които се намиратъ на складъ въ дюкяна срещу Сждебната палата.

Преди да си направите трушнитѣ, посетете депозита за да се увѣрите.

Съ почитание: РАДИ СТОЯНОВЪ
грънчаръ — Шуменъ

А въ всѣка бедна къща плачъ и стонъ. „Затуй ли ний въ борба народна мрѣхмѣ?“ извиква съ ядъ и свлича се Дантонъ ржѣ въ закана яростна размахалъ.

Не стихналъ още неговия гласъ и ето — Робеспиеръ се възсправя и гръмва грозна речъ оттамъ тогастъ, протестъ къмъ цѣлия Парижъ отправенъ:

„Възспрѣхте ви! народната борба преклонени на злото предъ кумира! Но знайте, има той и тази сждба: съсъ пѣсенъ на уста щомъ гине, — да умира!

Това, което ний ковахме съ кръвъ заграбихте го ви и днесъ, тираны подготвяте тозъ гордъ народъ о, вашта кръвъ да пази... и да лѣе — катъ възстане!“

Той въ тѣзъ слова бѣ влѣлъ такава мощъ, че сѣнката му се изправи стройна и тамъ на барикадитѣ въ тази груха нощъ израсна странно група тройна.

А вечъ на изтокъ ранната зора обagri блѣдо-розовъ небосвода... И тримата: Дантонъ, и Робеспиеръ, и Маратъ видѣ Парижъ... това видѣ усмихнатъ и народа...

Константинъ Костовъ

лента на скитнишки му животъ. Детинството му се понесе като сива чернеща се мъгла. Въ нея бавно изплуваха неясни образи, които той едва можеше да различи. Родителитѣ си не помнѣше. Още отъ малкъ той работѣше въ цирка. Кждето бѣха го оставили. Самитѣ тѣ скитници актьори, бѣха завещали сжщата участъ на сина си. Гърбушко никога не бѣше обичанъ. Децата го мразѣха, при-смиваха му се. Хората по улицитѣ го гледаха очудено и въ тѣхнитѣ широко отворени очи и каннала на устнитѣ иронична усмивка той виждаше подигравка. Тия погледи намираха най-съкровениятъ гънки на срдцето му и тамъ се забиваха като отровни острини. Наистина, куциятъ бѣше безподобно грозенъ. Една ужасна гърбина, високо, открито чело, съ тѣнка кожа, подъ което се промушваха сини жилици, голѣма и не твърде приятна усмивка. Единственото хубаво

шуменска поща

Вестник за култура, стопанство и общественост

ХРОНИКА

От четвъртък, по решение на министерския съвет, пред вид на това, че много държавни и общински чиновници сж повикани на 75 дневно военно обучение, работното време в държавните учреждения се увеличава с един час, с изключение на сжботата.

Половина месечна заплата ще получават служащите в частните предприятия, повикани на военно обучение.

На 1 ноември тържествено ще се празнува Денят на народните будители.

Димитровден е ден на слънитъ. По тоя случай в цялата страна кметовете ще образуват общограждански комитети, които ще събират помощи за слънитъ.

Вакантна длъжност. При тукашната инспекция на труда длъжността фабричен лекар е вакантна.

Кандидатите могат да подадат молба чрез инспекцията. Заплата 3,500 лв.

Рекрутиране работници за Германия е преустановено. Неговото изпращане ще започне след 1 февруарий 1940 год.

Негово Високопреосвещенство Варненско-преславския митрополит от вчера е в града ни. Довечера владиката ще си замине.

Мадарското църковно настоятелство съвместно усилената управа на мадарската община е вземала протоколно решение да моли Мин. на външните работи да ходотайства за подаряване мадарската джамия, която ще бъде престоена в монументален храм-паметник. Има голъми изгледи за реализиране на тая идея.

Д-во „Червен кръст“ в гр. Нови Пазар устройва под ръководството на околийския лекар г. Д-ръ Н. Спасов 5. месечен самарински курс. Записани сж 40 самарянки.

На 29 т. м. видният наш съгражданин г. В. Спиров ще даде втория си за сезона концерт. Ще аккомпанира г-жа Бети Бобева—възпитаница на Лондонската кралска академия.

На 14 т. м. в Шумен, съпругата на подофицера Стоян Цанков е родила две близнечета—нормални.

Дирекцията на полицията в София е издала много категорично предупреждение към всички разпространители на обезпокоителни слухове, както бж скорошният фантастичен слух за нападение на българската легация в Българград и пр. За такива разпространители ще се вземат найстроги мерки.

Злокученско Селско Общинско Управление Шуменска околия

ОБЯВЛЕНИЕ № 5161

с. Злокученъ, 20 октомври 1939 година.

Злокученското общинско управление обявява на интересующите се, че на 16-я ден от публикуване настоящето въ в-къ „Шуменска поща“, въ общинското управление от 8 до 12 часа преди обяд ще се произведе търг с явно наддаване за отдаването на наемател общинските дюкани (хали) въ с. Злокученъ за срок от две години с първоначална цена 150 лв. месечно за дюкянъ.

Залогъ за правоучастие въ търга 10 на сто.

Закона за Б. О. П. задължителенъ.

Тържният книга могат да се видят през всяко време въ управлението.

ОТЪ ОБЩИНАТА.

ДЪЧО БОЕВЪ-дърводълецъ

Съобщавамъ на своята клиентела че от 1 того доброволно ликвидирахъ съдружието си съ г. Анто́н Чолаковъ от гр. Шуменъ и продължавамъ да работя самостоятелно до креватната фабрика „Мебель“ и срещу Дося Янакиева.

Съ почитъ: ДЪЧО БОЕВЪ

Експортният институт съобщава на търговците събиратели на желъзи, че всеки 100 кг. ще се доставятъ за Германия по 13 райхс марки. Ще се купуватъ отъ Дунавските пристанища неограничено количество букви желъди.

Въ гр. Търговище е назначенъ за кметъ тамошния адвокатъ Иванъ Илиевъ.

Законътъ за данъка върху приходите ще бже измненъ наскоро.

Студенти и работници въ чужбина не се викатъ на военно обучение.

Строги наказания за всички спекуланти. Изработения новъ законъ предвижда много строги наказания за спекулантите. Предвижда се тъмниченъ затворъ и глоби до 100,000 лв. за укриватели на разни стоки, които отказва да продава по нормални цени, който купува по голъми количества и пр.

Дежурна аптека днесъ и презъ седмицата е Кършевъ.

ПЕЧАТНИЦА

„ЗОРА“ - Шуменъ

ДАЛИЛА

Шуменъ

Защо всички дами
пожичи предпоч
Бръсначо-фризърс
„ДАЛИЛА“

Зашто се работятъ идеални
фрими, по последните
„ДАЛИЛА“, в дна ондо

държи рекордъ за
„СКО“ къдрене с
изпитани апарати с мас
изгаряне на главитъ, завити
на буся до изостване на

въ КОЗМЕТИЧЕ КИЯ ОТДЪЛЪ се
специални биологични маски за
специална лампа съ утрата

— Бядисване съ без
бои на коситъ 48 естествени
тове 4 различни марки.

— Съ МЪНКИЯТЪ ОТДЪЛЪ
приятна обстановка, идеална
леко бръснене на аждобъ
столове, течаща вода и во
сажи за вѣчна младостъ — Ве
работници.

Съдържателъ: ПЕНЧО ЛТ. АРНА
ул. „Славянска“ срещу 7 п. пазъ

Злокученско Селско Общинско Управление Шуменска околия

ОБЯВЛЕНИЕ № 5162

с. Злокученъ, 20 октомври 1939 год.

Злокученското общинско управление обявява на интересующите се, че на 16-я ден от публикуване настоящето въ вестникъ „Шуменска поща“, въ общинското управление от 8 до 12 часа преди обяд ще се произведе търг за наддаване за отдаване на наемател събирането на общинските приходи „Кръвлина“ въ с. с. Злокученъ—съ първоначална цена 2000 лв. и Кълново—съ първоначална цена 2000 лв. „Сергия въ с. с. Злокученъ—съ първоначална цена 1300 лв. и Кълново—съ първоначална цена 200 лв. и Вѣтрище—съ първоначална цена 100 лв., съ наемъ периодъ отъ една година.

Залогъ за правоучастие въ търга е 10%.

Закона за Б. О. П. задължителенъ.

Тържният книга могат да се видятъ въ всяко време въ общинското управление.

ОТЪ ОБЩИНАТА.

Четете вестникъ „Шуменска поща“

у Люшу бѣха очитъ му, като изразители на всичкия му духовенъ миръ. Голъми, топли кадижани очи, които тѣжно и замислено гледаха и въ които се кѣпѣше една безпредѣлна печаль. Всички бѣха винаги груби къмъ него. Той като дете мислѣше, че свѣта е жестоко коравосърдеченъ, присмѣхуленъ. Но после разбра, че само къмъ него се държаха така. Цирковитѣ артисти често си устройваха шеги съ него. Униваха, го, караха го тогава да ходи на четири крака и какво ли не. Длъжността на грозно бѣше да разсмиа публиката презъ време на антрактитѣ. Гърбавиятъ обичаше хората, макаръ и тѣ да не му отговаряха съ сжщото. Вечеръ излизаше на арената намазанъ, облченъ въ пѣстри дрехи, като се прививаше отъ смѣхъ. Цѣлата публика, зарамена отъ смѣха му, започваше да прави сжщото. Така израстна Люшу. Никой не стопли душата му съ блага дума.

Когато навърши двадесетъ години, той почувствува, че

нѣкакъ се промѣни. Присмѣха на околнитѣ вече твърде много го дразнѣше. Той не можеше да понася продължителнитѣ погледи, които се отправяха къмъ него. Засраменъ навеждаше глава и бѣрзаше да се скрие. Вечеръ, когато публиката започваше да се тѣпи, той сѣдаше въ нѣкой кѣтъ и прехласнатъ гледаше минаващитѣ хубави момичета. Той, скритъ въ полумрака, мечтаеше твърде хубави нѣща, вѣрваше въ бждещето, но всичко бѣше само мечта. Шомъ като нѣкой грубо се развикваше:

— Ей, гърбушко, грозно, хайде хей, стига си мечталъ!

Гърбавиятъ се стрѣсваше, стискаше въ ядъ плѣсници, скърцаше зѣби, че именно тогава трѣбваше да го нарекатъ тѣй и мѣлчливо трѣгваше да се облича. Нарисуваната широка черта край устнитѣ му даваше още по-комиченъ видъ. И на сцената той се смѣеше, смѣеше... И съ него и цѣлата публика. А колко тѣжа и каква ирония имаше въ тоя платенъ смѣхъ. Колко скѣпо му кошту-

ваше той. На хората имъ трѣбваша шумъ, зрелища, смѣхъ. Но той бѣше артистъ, и голъмъ артистъ,—въ пиесата на живота. Макаръ че винаги около него имаше много хора, той въ душата си се чувствуваше самотенъ, отритианъ, изоставенъ. Самотата си чувствуваше най-вече вечеръ. Въ коцѣта той вижда много далечни сѣнки, хубави мечти. Устнитѣ му се изкривяваха въ скръбна чѣрта и често очитѣ му се наливаха съ сълзи. Презъ това време той можа да си събере доста пари. Къмъ двадесетъ и седмата си година Люшу се ожени. Това бѣше голъма сензация не само за него, но и за цѣлия циркъ.

Гърбучко жененъ за новата Лили! Всички гледаха съ недовѣрие радостта му. Поповѣзпитанитѣ си смѣяха подигравателно, по-възрастнитѣ се усмихваха снисходително, като виждаха, какъ куция сине отъ радост и като знаеха, че той има много пари. Гърбавия бѣше безкрайно щастливъ и гордъ. Той огритиания, нагубявания, има вече на кого да довърява

болкитѣ си.

Но той съвсемъ не подозираше да свърши това много скоро. Следъ една година, когато вече паритѣ бѣха пропиѣли хубавата Лили хвъркна, като остави на гърбавия едно момиченце. Макаръ че той отначало бѣше много тѣженъ, но малката му запълваше времето твърде добре. Люшу, изпиталъ много пѣти жестоко сърдечиего на хората се привѣрза съ всичката си душа къмъ малката и ней подаряваше всичката си нежностъ и бащински грижи. И за първи пѣтъ той се видѣ истински щастливъ. Сега имаше кого да гали и кому да се радва... А неговата малка кукла израстна твърде бързо. Тя разпообразяваше днитѣ му, вливаше въ тѣхъ особенъ чаръ, непознатъ до сега нему. Какво хубаво гласче, какъвъ хубавъ смѣхъ, какви чисти широко отворени невинни очи. Колко радостенъ бѣше той сега. На сцената куциягъ излизаше вече наистина радостенъ. Около него подскачаше дѣщеря му. Тя не виждаше гърбицата му, тя

не съзнаваше грозотата го обичаше и нѣжниятъ и доказваше това. Вечеръ заспиваше съ тѣжа, отъ хубави мечти. Той порасли криле. Той не бѣше пѣкога ще се заподобява възпята добре ангелче.

Единъ денъ се случило неочаквано, което отне радостта му.

...Когато донесоха пратия обезобразеното дете му, той обезсърченъ.

Тихата надвечеръ леко, повѣшаше и мила копринения плащъ на жена. Куциягъ стана, се пакъ, погледна хубаво смѣло лице на момичето, помисли си че и тая ще трѣбва да разливаше си смѣхъ и закуца на алеята между сивѣ кръстове.

Задъ него бавно, пристѣгнаше синята